nieuws

De heropleving van de wolf in Vlaanderen

nieuws

Hoe komt het dat de wolven, na 150 jaar afwezigheid, opnieuw hun weg gevonden hebben naar Vlaanderen? Door het dalend aantal landbouwers, meer verstedelijking en een groter draagvlak, zo blijkt. De Standaard ging op wolvenjacht, figuurlijk dan, en maakte een reconstructie.

19 AUGUSTUS 2020 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:56

Hoe komt het dat de wolven, na 150 jaar afwezigheid, opnieuw hun weg gevonden hebben naar Vlaanderen? Door het dalend aantal landbouwers, meer verstedelijking en een groter draagvlak, zo blijkt. De Standaard ging op wolvenjacht, figuurlijk dan, en maakte een reconstructie.

Even terug naar januari 2018. Toen werd de eerste wolf in 150 jaar tijd gespot in Noord-Limburg. De laatste wolf in Vlaanderen werd immers in 1868 neergeschoten in Merksplas. Het laatste gedocumenteerde nest gaat nog verder terug, tot 1779 in Lommel.

Die eerste wolf, die zich in 2018 liet zien, kreeg de naam Naya. Ze was 2 jaar daarvoor geboren in Noord-Duitsland, waar ze onder verdoving een halsband met gps-tracker kreeg. Omdat er geen plaats was in haar roedel, daar mogen enkel het alfamannetje en -vrouwtje paren, ging ze noodgedwongen op zoek naar een nieuw leefgebied. Zo trok ze op een tocht van 3 weken van Duitsland naar Nederland om uiteindelijk in Noord-Limburg neer te strijken. Na 6 maanden kreeg ze de status ‘gesetteld’.

Al gauw diende zich een geschikte partner aan, genaamd Roger. Maar hij werd doodgereden op enkele kilometers van Naya's leefgebied. Nog geen 4 maanden later kwam August uiteindelijk ten tonele waarmee Naya een koppel vormde. Kort nadien bleek dat de wolvin drachtig was, maar ze stierf nadat ze de jongen geworpen had.

Rond kerstmis haalden de wolven opnieuw de krantenkoppen met de komst van Noëlla, die al snel August in het vizier gekregen had. Ondertussen is Noëlla bevallen van vier welpen, wat wil zeggen dat er deze winter een roedel van een zestal wolven zal rondlopen in de bossen van Limburg.

Naast de gesettelde wolven, krijgt Vlaanderen ook enkele 'zwervers' over de vloer. Billy of 'de wolf van Duffel' was er zo eentje. Rondzwervende wolven komen Vlaanderen binnen, maar keren na verloop van tijd terug of trekken verder omdat ze geen leefgebied vinden. Op hun tocht jagen ze geregeld op vee, zo doodde Billy een koe en 2 schapen. Volgens Joachim Mergaey van het Instituut voor Natuur en Bos (INBO) brengen deze zwervers de andere wolven in diskrediet. "In zijn geboortegebied lopen er veel onbeschermde schapen rond. Hij is er bijgevolg op gericht en zal minder de uitgestrekte bossen opzoeken zoals August en Noëlla."

INBO telt ondertussen 3 wolvenonderzoekers, waarvan Mergaey één is. Hij werkt in het labo en gaat het terrein op na een aanval op vee. "We gaan als detectives te werk", vertelt hij. "Een wolf die een prooidier aanvalt, bijt het in de keel om het te verstikken. In zijn kwijl op de wonde zit DNA. Met een wattenstaafje nemen we daarvan een staal op de hals van een gedood schaap. We moeten er snel bij zijn, na enkele dagen is het DNA afgebroken. In acht op de tien gevallen vinden we iets bruikbaars."

Ook bloed, haren en uitwerpselen kunnen veel vertellen over de genetica van de wolf. Dat wordt nauwgezet onderzocht in het lab in Geraardsbergen en vergeleken met de Europese databank van DNA-stalen. INBO maakt namelijk deel uit van het Europese onderzoekscentrum CEwolf Consortium, dat de databank beheert.

Dankzij de DNA-stalen weten we dat de meeste wolven bij ons uit Duitsland afkomstig zijn. In ons buurland werd de eerste wolf opnieuw gespot in 1998 en sindsdien is de populatie aan een gestage groei bezig. Vorig jaar werden 107 roedels geteld. Onlangs trok de Duitse boerenorganisatie DBV nog aan de alarmbel omdat het aantal aanvallen van wolven op vee er toeneemt.

Twee van de acht wolven in Wallonië komen uit Frankrijk, waar het aantal roedels rond de 70 ligt. Onderzoekers vermoeden dat de Duits-Poolse en de Frans-Italiaanse tak zich binnenkort bij ons zullen vermengen.

Maar hoe komt het nu dat de wolven op 2 jaar tijd in snel tempo hun weg gebaand hebben in Vlaanderen? "Allereerst door de hoge Europese bescherming die de wolf sinds 1992 geniet", besluit Joachim Mergeay. "Het menselijke gedrag is ook erg veranderd sinds de tijd dat de wolven hier uitgeroeid werden. Er zijn veel minder landbouwers, minder mensen die schade lijden en de dieren willen bestrijden. Veel meer mensen wonen nu in de stad en daar blijkt het draagvlak groter."

Bron: De Standaard / Eigen verslaggeving

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada